

דף י:

עין משפט ג.

יו"ד סימן רנט פני א

א. האומר סלע זו לצדקה, או הרי עלי סלע לצדקה והפרישו, כל זמן שלא בא ליד הגבאי ^ל יכול לשנותו וללוותו לעצמו או לחבירו ויפרע אחר תחתיו.

הגה: הקדיש כלים יכול למכרם ^מ לפני ג' הבקיאים בשומא, ונותן דמיהם לצדקה.

א. ב. משבא הסלע ליד הגבאי צדקה אסור ללוותו בין לעצמו בין לאחר בין לגבאי, ואם היתה הנאה לעניים בעיכובו ביד הגבאי כדי לעשות לאחרים ^נ שיתנו, הרי מותר לו לגבאי להלוותם ולפורעם.

הגה: אין הצדקה כהקדש, וע"כ מותר ליהנות ממנה. אין נושאין ונותנים בצדקה העומדת לחלק לעניים כי אם כסף בכסף שמא יבאו עניים ולא יהיה להם מעות לחלק להם.

אבל צדקה שאינה עומדת לחלק אותה לעניים, שהקדן יהיה קיים ויחלקו הפירות לעניים, מותר לשאת ולתת בהם.

ל. מברייתא בערכין דף ו' ע"א וכפ"י רש"י ותוס' שם.

מ. בפ"ת ס"ק ג' הביא שו"ת בית אפרים דדוקא לדבר מצוה יכול למכרם, ותמה על הרמ"א שסתם דבריו.

נ. היינו לכוף אחרים שאומר להם שאין מעות בצדקה, ט"ז. וע"כ מותר לו ללוותם.